

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
Cím: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
Telefon: 441-6501

Ügyszám: 360/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

239/2009. (VIII. 5.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **debreceni lakos** panaszos¹ 2009. július 2-án előterjesztett **panaszát** a 2009. augusztus 5-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Debreceni Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2009. június 3-án terjesztette elő kézzel írott panaszát a Debreceni Rendőrkapitányságon, egyúttal kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki. A panaszt a Debreceni Rendőrkapitányság az Országos Rendőrfőkapitányság Ellenőrzési Szolgálatára útján küldte meg a Testületnek, ahová az 2009. július 2-án érkezett.

A panaszos előadta, hogy 2009. május 30-án, egy közúti ellenőrzést és igazoltatást követően előállították a Létavértesi Rendőrőrsre, mert a gépkocsijában egy Husqvarna típusú láncfűrész és 2 db lőszerszámot találtak. A láncfűrészről – a panaszos elmondása szerint – utóbb kiderült, hogy lopott. A panaszos azt állítja, hogy minderről

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

semmit sem tudott, ő csak az egyik ismerősét vitte át Hencidára autóval 3 ezer forint ellenében.

Még ugyanazon a napon otthonában házkutatásra került sor. A panaszos a házkutatás körülményeit sérelmezi az alábbiak szerint: a panaszos elmondta, hogy az egyik létavértesi rendőr többször hátrament a panaszos házának udvarán található melléképületekhez, míg felesége a lakásban tartózkodott a többi rendőrrel. A házkutatás vége felé az a rendőr, aki idáig az udvaron, illetve a melléképületeknél tartózkodott, szólt a kollégáinak, hogy „egy pár érdekes dolgot talált”. A panaszos állítása szerint a rendőr egy olyan szivattyút talált meg, amit a panaszos korábban ismeretlen illetőségű román állampolgároktól vásárolt, továbbá talált 4 db láncfűrész, ami – a panaszos állítása szerint – már évek óta a tulajdonában van.

A panaszolt rendőr tovább kutatott, miközben a panaszos 10 éves korú gyermeke odament a rendőrhöz, aki kérdéseket tett fel a gyermeknek, „faggatni kezdte” – arról, hogy édesapja (a panaszos) hol dolgozik, hova jár nappal és este. A panaszos felesége fél füllel meghallotta, hogy a rendőr a gyermektől kérdezősködik, ezért maga is odament. Ezt követően – a panasz szerint – a rendőr abbahagyta a gyermek kérdezgetését.

A panaszos kifejezetten az említett, létavértesi rendőrrel szemben terjesztette elő a panaszát. Kifogásolta, hogy a lefoglalt tárgyakról és zálogjegyekről igazolást nem kapott.

A panaszos előadása szerint, miután a rendőrök visszaérkeztek a Létavértesi Rendőrsre, az egyiküknek eszébe jutott, hogy aznap érkezett hozzá egy bejelentés, hogy egy, a házkutatás során megtalált szivattyúhoz hasonló készüléket loptak el a bejelentőtől. A rendőr a bejelentőt behívta a Rendőrsre, aki iratokkal is tudta igazolni, hogy a szivattyú az övé.

Ezután a panaszost a nyomozó az irodájába hívta, ahol a panaszos elmondta, hogy a láncfűrészek és a szivattyú honnan való. A panaszos a korábbiakban előadottakat hozta a nyomozó tudomására, aki – állítása szerint – azt válaszolta a panaszosnak: „Én ezt le se írom, ez mesének is gyenge”.

A panaszos jól körvonalazhatóan két rendőr magatartását sérelmezte: sérelmezte a házkutatásban résztvevő egyik rendőr eljárását, továbbá sérelmezte az őt kihallgató nyomozó eljárását, aki – a panaszos szerint – nem vette jegyzőkönyvbe a szivattyúval kapcsolatos vallomását (utóbbi rendőrrel szemben a panaszos a kifogását feljelentésként aposztrofálta).

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A Debreceni Rendőrkapitányság a panaszhoz mellékelve megküldte az eljárásban idáig keletkezett iratokat. A Testület részére megküldött – főként nyomozati – iratokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök jelentése azt tartalmazta, hogy 2009. május 30-án járőrszolgálat ellátása során igazoltatás alá vonták a panaszost, aki két társával egy Lada típusú személygépkocsiban utazott (a gépkocsiban utazó egyik személy ugyancsak panaszt terjesztett elő a Testülethez). A rendőri jelentés szerint a gépjármű átvizsgálásakor előkerült 1 db Husqvarna típusú, azonosítható sorozatszámú láncfűrész és két garnitúra lószerszám. Az intézkedő rendőrök kérdésére a panaszos és a társaságában lévő személyek nem tudták megmondani, hogy a láncfűrész kinek a tulajdona, csupán annyit állítottak, hogy kölcsönkérték, és éppen viszik azt vissza a tulajdonosának. Az intézkedő rendőrök a tárgyak eredetének megállapítása és a személyek elszámoltatása végett, a panaszos és társai előállításával mellett döntöttek – bűncselekmény gyanúja miatt. A jelentés szerint igazoltatásukra az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése, átvizsgálásukra az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése, előállításukra pedig az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésének b) pontja (bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása) alapján került sor.

2) Az előállításról készült parancsnoki vélemény és kivizsgálás az előállítást jog- és szakszerűnek minősítette.

3) A panaszos részére kiadott igazolás szerint előállítására 2009. május 30-án 12 óra 40 perc és 23 óra 55 perc között, tehát 11 óra és 15 perc időtartamban került sor. Az előállítás időtartamának meghosszabbításáról szóló határozat indokolása szerint az előállításra rendelkezésre álló 8 órás időtartamon belül a panaszossal (mint eljárás alá vonttal) szemben valamennyi nyomozati és egyéb cselekményt foganatosítani és lefolytatni nem volt lehetséges, ezért szükségessé vált annak 4 órával történő meghosszabbítása.

4) A házkutatás és lefoglalás elrendeléséről szóló, 2009. május 30-án kelt határozat szerint a panaszos ingatlanában több, bűncselekmények elkövetéséből származó tárgy van, illetve több ilyen tárgyat rejteget, melyek felkutatása a bizonyítás érdekében szükséges és elengedhetetlen. A határozat tartalmazza, hogy azzal szemben a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195. §-ának (1) bekezdése szerint – 8 napon belül előterjeszthető – panasznak van helye. A határozaton az is olvasható, hogy a törvényes következményekre való figyelmeztetést követően a panaszos nem élt panasszal a határozattal szemben.

5) A házkutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyv szerint a házkutatásnál a panaszos házastársa volt jelen, aki hatósági tanú jelenlétét nem indítványozta. A házkutatás során feltalálásra és lefoglalásra került 6 db zálogházi zálogjegy, 1 db gyári számmal azonosítható mezőgazdasági szivattyú, továbbá 1 db Stihl típusú, valamint 3 db Husqvarna típusú láncfűrész (utóbbiak szétszerelt állapotban), melyeket a

Debreceni Rendőrkapitányságra szállítottak be. A jegyzőkönyv tartalmazza azt a felvilágosítást is, hogy a kényszerintézkedés módja ellen a Be. 196. §-a alapján ugyancsak panasznak van helye.

6) A panaszos gyanúsított kihallgatásáról 2009. május 30-án 18 óra 16 perc kezdettel készült jegyzőkönyv szerint a panaszossal közölték, hogy a Be. 179. §-ának (1) bekezdése alapján gyanúsítottként hallgatják ki. A gyanúsítás szerint megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy 2009. május 27-én 19 óra és 2009. május 30. 14 óra közötti időben, társaival megbeszélték, hogy bemennek egy Létavértesen, az Arany János utcában található családi házas ingatlanra. A gyanúsítás szerint ezt meg is tették, majd onnan eltulajdonítottak 1 db Husqvarna 345 E típusú láncfűrész. A bűncselekménnyel okozott kár 80 ezer forint, mely a lefoglalás folytán megtérült. Mindezek alapján a panaszost gyanúsítják 1 rendbeli, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 316. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés első fordulata szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségével. A gyanúsítás ellen a panaszos nem élt panasszal és vallomást tett. Vallomásában előadta, hogy 3 ezer forint ellenében egy ismerőst vitte át Hencidára. Az ismerőse egy motoros fűrész és lószerszámokat tett a panaszos a kocsijába. Útközben igazoltatták, majd előállították. A panaszos a vallomásában azt állította, hogy a kocsijában megtalált dolgokról nem tudta, hogy azok lopottak.

7) A Rendőrség az előterjesztett panasz kivizsgálását – figyelemmel a Testülethez történt áttételre – felfüggesztette.

III.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

2) A panaszos jól körülhatárolhatóan, a vele szemben indult büntetőeljárásban lefolytatott házkutatás és a gyanúsított kihallgatás körülményeit sérelmezte. Jóllehet a panaszossal szemben történt az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének hatálya alá tartozó

rendőri intézkedés (igazoltatás, átvizsgálás, előállítás), azonban panaszában ezen intézkedések egyikét sem érintette, illetőleg sérelmezte.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése jelöli ki a Testület hatáskörét. A panasz alapján azonban nem állapítható meg olyan vitatott vagy kifogásolt rendőri intézkedés, mely ennek hatálya alá tartozna. A Testület felhívja a figyelmet arra, hogy a panaszos által kifogásolt házkutatás a Be. 149. §-a szerint szabályozott kényszerintézkedés, melyre nem alkalmazható az Rtv. szerinti panasz lehetősége. A házkutatással szemben a Be. saját jogorvoslati rendszerén belül nyitva álló panasznak van helye, melynek vizsgálatára azonban a Testület hatásköre – jogszabályi felhatalmazás hiányában – nem terjed ki.

A Testület megjegyzi: tévedett az eljáró Rendőrség akkor, amikor az előterjesztett panaszt (mely a Rendőrség iratokból kitűnő jelzése szerint is a házkutatás módja ellen irányult) az Rtv. szerinti panasznak minősítette és azt a Testülethez áttette.

3) A Testület felhívja a panaszos figyelmét a következőkre: a Testülethez előterjesztett panaszbeadvány – a benne foglaltakra figyelemmel – arra irányult, hogy a panaszos jogorvoslathoz jusson azon sérelmei miatt, amely a nyomozó hatóságnak a házkutatás és a gyanúsítottai vallomás jegyzőkönyvezése során tanúsított magatartása miatt a panaszos állítása szerint bekövetkezett.

A Be. 196. §-ának (1) bekezdése szerint: „Akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.” A panaszt az intézkedést foganatosító szervnél kell előterjeszteni.

Látható tehát, hogy a házkutatással módjával, lefolytatásával szemben előterjesztett gyanúsítottai panasz kizárólag a Be. 196. §-ának (1) bekezdése szerinti panasznak minősülhet, így annak elbírálására az ügyben eljáró nyomozó hatóságnak van hatásköre.

A gyanúsítottai vallomás vitatott jegyzőkönyvezésével kapcsolatban a Testület utal a Be. 166. §-ának (3) bekezdésére, mely szerint: „A jegyzőkönyvben röviden le kell írni a nyomozási cselekmény menetét akként, hogy a jegyzőkönyv alapján az eljárási szabályok megtartását is ellenőrizni lehessen. A gyanúsított és a tanú vallomását, valamint a nyomozási cselekmény során tett indítványokat és észrevételeket a jegyzőkönyvnek a szükséges részletességgel kell tartalmaznia. A kihallgatott indítványozhatja a vallomásának szó szerinti jegyzőkönyvbe foglalását. Ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság az indítványt nem tartja indokoltnak, azt elutasítja, és egyidejűleg a kihallgatottat tájékoztatja a 85. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakról; az indítvány elutasítását és a tájékoztatást jegyzőkönyvbe foglalja.” Mindez azt jelenti, hogy ha a nyomozó hatóság valamely tény, körülmény vagy előadás szó szerinti jegyzőkönyvezését megtagadja vagy az elhangzottakat nem megfelelően jegyzőkönyvezi és az erre irányuló indítványt sem tartja indokoltnak – akkor ezt az

indítványt elutasítja és ennek tényét a jegyzőkönyvben jelzi, egyúttal tájékoztatja a kihallgatottat, hogy írásban is van lehetősége vallomást tenni.

A panaszos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv ilyen (tehát valamely tény vagy körülmény rögzítésének megtagadását és az írásbeli vallomástétel lehetőségére vonatkozó felvilágosítást) utalást nem tartalmaz. Ráadásul a panaszos azt alá is írta azzal, hogy mást elmondani nem kíván és a jegyzőkönyvben rögzítettek a vallomását helyesen tartalmazzák. A Testület ezzel együtt is felhívja a panaszos figyelmét, hogy a gyanúsított vallomását kiegészítheti, illetőleg vallomásának az általa vitatott, továbbá a nem vagy nem megfelelően jegyzőkönyvezett részeit írásban is előterjesztheti – ettől nincs semmilyen módon elzárva.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, és azért, mert más, a panasz érdemi elbírálására hatáskörrel rendelkező szerv megállapítható – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, így a panasz elutasításáról és áttételéről döntött.

Budapest, 2009. augusztus 5.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag